

โกรกกะทิง

- ๒๔ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สด กุรมะโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะณกาวลี
วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๐๐ เวลา ๘.๑๕ น.

(คนตรี)

(เสียงส่งศรีร้องให้คนอื่น)

โกรสร คุณส่งศรี คุณยังไม่หายกลัวอดีตหรือ ที่จริง ผมไม่ยากให้คุณเข้ามาเห็นศพเลย
 คุณพรรณี คุณพาเข้ามาทำไม

พรรณี คุณส่งศรีขอร้องค่ะ

โกรสร คุณมีอะไรจะบอกผมใช่ไหมครับ คุณส่งศรี

ส่งศรี เป๋ลาคะ คิฉิน...เอ๋อ...คิฉิน...เป็นห่วง

โกรสร ห่วงอะไรครับ ห่วงศพนั่นใช่ไหม

ส่งศรี เป๋ลาคะ คิฉิน...เอ๋อ...เอ๋อ...(มองดูรอบตัว)

โกรสร คุณมองหาอะไรกันครับ

ส่งศรี คิฉิน...เอ๋อ...เอ๊ะ นี่คุณไม่พบใครเลยหรือคะ

โกรสร เราพบแค่ศพ คุณคงรู้จักดี

ส่งศรี ค่ะ รู้จัก

โกรสร เมื่อกี้คุณกำลังมองหาคนร้ายใช่ไหม

ส่งศรี ไม่มีใครอยู่ในห้องนี้เลยใช่ไหม

โกรสร ไม่มีเลย มีแค่ศพในอ่างน้ำ

ส่งศรี ค่ะ...ในอ่างน้ำ

โกรสร คุณรู้หรือว่า ศพอยู่ในอ่างน้ำ (ถามสวนขึ้นทันที)

สงศรี (รีบแก้ตัว) ปละ..เปล่าค่ะ เอ๊ะ นี่ไม่มีใครอยู่ในห้องนี่จริง ๆ หรือคะนี่
 ไกรสร คุณว่าควรจะมีใครเล่า
 สงศรี คิฉัน..เอ่อ..ไม่ทราบค่ะ แต่ คิฉันอุ่นใจหมดแล้ว..ใจคอเป็นอะไรไปก็ไม่ทราบค่ะ
 อย่างถ้อยคิฉันเดยนะคะ

ไกรสร คุณไปรคไปนั่งพักที่เก้าอี้那儿ให้สบาย ไม่มีอะไรหรอกครับ ทำใจให้ดีขึ้น
 เที่ยงสมองก็โปร่ง คุณนั่งเฉย ๆ อย่าคิดอะไรมาก แล้วก็ไม่ต้องมองศพ ผมจะ
 ขอคนอะไรคู่ด้วยตนเองสักประเดี๋ยว

(เสียงฝีเท้า เสียงเปิดผัดฉก เสียงเปิดปิดตู้ เสียงเลื่อนเก้าอี้ เสียงรื้อของ
 เช่น รื้อหนังสือทิ้งลงกับพื้น ไกรสรบ่นไปด้วย พอไหวว่าล้าดังรื้ออะไร นึกหาคำพูด
 เอาเอง สักครู่เขาหันมาทางบอย)

ไกรสร นี่ บอย ลื้อเคยเห็นไอ้ใหม่ อินเดียนคลับ

+ บอย
 ออ นั่นผู้จัดการ เคยใช้ออกกำลังกายครับ

ไกรสร ถูกแล้ว เขาเรียกว่า อินเดียนคลับ ลื้อเห็นมันเคยอยู่ที่ไหน

+ บอย
 ก็อยู่ในลิ้นชักตู้เครื่องกีฬานั้นแหละครับ

ไกรสร ลิ้นชักที่อ้าวเปิดนี้ไซ้ใหม่

+ บอย
 ครับ นั่นแหละ

ไกรสร คุณว่องไวเคยวางทิ้งข้างนอก

+ บอย
 ไม่เคยครับ คุณท่านเล่นเสร็จ ก็เก็บทันทีครับ

ไกรสร มันก็นอนอยู่เรียบร้อยดีในลิ้นชัก ไม่แสดงว่า ใดมีการหยิบออกมา แต่คนค้ายที่
 ไหวพริบดี อาจเก็บไว้อย่างมีระเบียบก็ได้ ขอเวลาผมทนนะครับ คุณสงศรี
 คุณยังไม่ต้องระแวงได้ว่า ใครเป็นคนร้าย ให้ผมตบหลักฐานให้เรียบร้อยเสียก่อน
 ผมก็พอจะคาดเดาได้เหมือนกันว่าใคร

สงศรี ริกคะ (คิ่นคิ่น วิดก) ใครคะ ใครคะเป็นคนร้าย (เสียงไกล)

ไกรสร อย่าให้ผมพุดคึกกว่า เดี่ยวรูปคึกจะเสีย แต่ผมรู้แล้วว่าใคร หลักฐานที่ผมกำลังหา
นี่ เป็นเพียงส่วนประกอบคึกเท่านั้น

สงศรี คุณสารวัตรจะจับตัวหรือคะ

ไกรสร จับใคร

สงศรี ก็จับคนฆ่านะซีคะ

ไกรสร คุณก็รู้ว่าผมต้องจับ บางทีคุณก็รู้ว่าผมจะจับใคร ใช่ไหมครับ

สงศรี ก็...ไม่ทราบนี่คะ

ไกรสร คุณนั่งนิ่ง ๆ ทำใจให้สบาย อย่าเคืองคร่อนเพราะคำถามของผม ไปรคอย่าลืมว่า
คุณเป็นเจ้าของทุกข คุณควรจะได้คิม่น่าสักแก้ว คุณพรรณี ภริณาจักน่าเย็น ๆ ให้คุณสงศรี
สักแก้วซี...นี่ บอย ล้อมาพุดกับอ้าวไหม ในห้องนี้ ล้อเคยเห็นไม้ท่อนไหนหรือเหล็ก
ท่อน หรืออะไรที่ใช้ตีหัวคนโคบ้างไหม

บอย ก็ไม่เห็นมีนี่ครับ

ไกรสร นึกให้ดี ก็ไอ้แบบอินเดียนคลับนี่แหละ มีอะไรอีกไหมที่ควรจะใช้ตีหัวคนได้

บอย เอ ผมก็ไม่เห็นมีอะไรอีกนี่ครับ

ไกรสร อ้าวคนทั่วห้องแล้วไม่มีอะไร เหลือในห้องน้ำห้องเดียว ล้อไปกับอ้าวหนอย

(เสียงฝีเท้าเดิน)

ไกรสร ล้อคิดว่าในห้องน้ำนี่ควรจะมีอะไรบ้างที่หลุดหายไป

บอย หลุดหายไป

ไกรสร มีอะไรบ้างล่ะที่มันไม่ได้อยู่ในที่ซ่อนมัน ราวผ้าอาดูมิเนียม...หรืออะไรทำนองนี้แหละ

บอย เดี่ยวครับ ผมดูก่อน...เอ ก็ไม่เห็นมีนี่ครับ...ไม่เห็นมีอะไรหลุดหายไปสักอย่างเดียว

ไกรสร คงไม่มี อ้าวก็คิดว่าไม่มี หรือว่ามันข้างออกไปทางหน้าต่างนั่น (ชะโงกดู) ช่วยกัน
มองหน่อยซี โอ้โฮ ข้างล่างสนามเป็นโคลนไปหมด หมูนี้ฝนตกแทบทุกวัน...เห็นอะไร
บ้างไหม...คงจะต้องลงไปหาข้างล่างเสียก็ไม่รู้

- * บอย มั่นสนามว่าง ๆนี้ครับ ผมไม่เห็นมีอะไรสักนิดเดียว
- ไกรสร อ้อ ไม่มีอะไรสักนิดเดียว เคยมาก่อน ลือเห็นอะไรไหม นั่นมันเหมือนรอยเท้าคน ที่ชอบสนามนั่นนะ เอ๊ะ พอข้ามริมหน้าต่างนี่ลือคิดว่า ลือปีนลงไปไค้ไหม...นั่น รอยโคลนใหม่...ไค้การแล้ว...ออกไปกันเถอะ...เอ๊ะ เคยมาก่อน ทองน้ำนี่ลือเป็นคนทำความสะอาดไค้ไหม
- * บอย ไค้ครับ
- ไกรสร นั่นผ้าหมอน้ำสำหรับล้างขั้ว ทำไม่ถึงปึกไม่สนิท มันเปียกอยู่ข้างหนึ่ง เห็นไหม ลือเปิดล้างบ่อย ๆหรือ
- * บอย เปล่าเลยครับ ผมไม่เคยแตะต้องเลย มันไม่มีอะไรจะล้างนี่ครับ
- ไกรสร สั้นหรือ แล้วทำไมมันถึงไค้เสียงเพลอย่างนั้นละ
- * บอย เอ ก็ไม่ทราบนี่ครับ ใครมาเปิดเล่นกระมัง เปิดแล้วก็ไม่ปิดให้ตี
- ไกรสร ลือเปิดให้อีวู้ขูข้างในหน่อย
- * บอย ไม่มีอะไรหรอกครับ น้ำทั้งนั้น
- ไกรสร เออ เปิดเถอะ อีวู้ยังงี้ก็ทำก็แล้วกัน
- * บอย ครับ ครับ

(เสียงเปิดหมอน้ำ เสียงฝากระเบื้องเคลือบกระแทกดับหม้อเคลือบ)

- * บอย เอ๊ะ นี่ใครสับประคนเอาเหล็กมาใส่ไว้ในนี้
- ไกรสร เหล็กหรือ (เข้าไปดู) ไทน์ อีวู้ดี ไค้การ ..คันเกือบแย..อยู่ี่เอง...(หยิบขึ้นมาดู) นี่มันเหล็กอะไร ทาค้ามสีเขียว..ลือปิดหมอน้ำเสียให้ตี แล้วอย่าเข้ามายุ่งในทองนี้

(เสียงฝีเท้าไกรสรเดินออกมาข้างนอก)

- หลวงเทพ อะไรนั่น เหล็กอะไรกัน
- ไกรสร ไอ้นี้แหละครับที่มันไค้เป็นเครื่องมือฆ่า ผมบอกแล้วไหมละ ว่ายังงี้ ขุนก็ต้องทิ้งอาวุธไว้ที่นี่

- นรา คุณสันนิษฐานได้เก่งมาก นี่ได้มาจากไหน
- ไกรสร ในหมอน้าล่างขวม
- นรา เหล็กอะไร ไหนขอผมดูดี
- ไกรสร (ยื่นให้) คุณช่วยดูซิว่า มันค้ำอะไร
- นรา เอ๊ะ...
- ไกรสร อะไร คุณรู้หรือ
- นรา เปล่า
- ไกรสร เห็นร่องเอ๊ะ คิดว่าเคยเห็น คุณไม่เคยเห็นเลยหรือเหล็กท่อนี้
- นรา (อย่างอึกอัก) ไม่..ไม่เคยเห็นแน่
- ไกรสร แค่ว่าบอกได้ไหมว่า มันเหล็กอะไร
- นรา ผมคิดว่า...เออ...ผมคิดว่า ...เป็นก้านหมื่นของกุญแจบอกที่ใช้ซ่อมรถยนต์
- ไกรสร ก้านกุญแจบอก เห็นจะจริงของคุณ โอ้ดีเชียวนี้คงจะหาไว้ให้เข้าชุดกัน
- เป็นเครื่องหมายไม่ให้กระจายไปอยู่ที่อื่น
- นรา ครับ ก็เห็นจะเป็นเช่นนั้น
- ไกรสร มันคงจะใช้ก้านกุญแจนี้ตีขมับ ไปงัดเกี่ยวสลบเลย เสรีแล้วก็ลากเข้าห้องน้ำ
- หลวงเทพ ได้หักถาดอย่างนี้ พอจะรู้หรือยังว่าใคร
- ไกรสร ผมยังพูดอะไรไม่ได้ แต่ผมพอจะรู้แล้วว่า ใครเป็นตัวการ
- หลวงเทพ บอกผมได้ไหมว่า ใคร
- ไกรสร (หัวเราะ) คุณหลวงรีบร้อนเกินไปเสียแล้ว อีกนิดเดียวเท่านั้นผมก็แฉงได้ว่า
- ใครเป็นผู้ร้ายตัวการ
- หลวงเทพ แปลว่า คุณรู้แล้ว

ไกรสร

ผมไม่อยากจะบอกว่าผมรู้ มันเป็นเรื่องของพยานหลักฐานมากกว่าอย่างอื่น
ผมรู้ผมก็ทำอะไรไม่ได้ ถ้าผมไม่มีหลักฐานพยาน แต่ผมคิดว่า ผมกำลังจะได้
หลักฐานแล้ว ประเดี๋ยวนี้ครับ ทุกคนกรุณารอที่นี่ ผมจะลงไปดูข้างล่างสัก
สิบนาที บอย ไปกับอ้าว ลือเอามีคใหญ่ ๆ คิคมีลงไปด้วย อ้อ เอาไฟฉายลงไปด้วยนะ

(เสียงฝีเท้า)

(คนตรี คั่นยี่กระยะเวลา)

ไกรสร

บอย ลือยืนบนดานซีเมนต์นั้น อย่าลงมาเหยียบให้เกิดรอยเท้าบนสนาม อ้าวชอก
ให้แน่อีกที...

บอย

มีหลายรอยนี้ครับ

ไกรสร

ถูกแล้ว แต่...เดี๋ยวก่อน...(ก้มดูอย่างใกล้ชิด) ..ไม่มีปัญหาแล้ว รอยใหม่ ๆ ทีเดียว
ไฟข้างตึกไม่พอเลย...ลือฉายไฟเพิ่มหน่อยซิ...นี่...ฉายตรงรอยเท้า...นี่มันร่องเท้า
พื้นยาง...ไม่ใช่พื้นหนัง...เอ นี่อะไร...เท้าขวา...อ้อ...เหมือนกันทุกรอย...เอาไฟ
มานี้...อ้าวส่องเอง...ได้การแล้ว...นี่ ลือชุกุรอนี้ให้อ้าว มันค่อยชัดคืบหน่อย...เขอะให้
คืบนะ...อย่าให้แตก...ยดไปทั้งกะบิทีเดียว...เอ๊ะ ..นั่นเสียงอะไร

(เสียงตะโกนของนรา จากหน้าต่างข้างบน) คุณไกรสร คุณไกรสร ขึ้นมาบนนี้เร็วเข้า.(เสียงไกล)

(คนตรี)

โกรกกระทิง

- ๒๔ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สก ภูมมะโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะณกาวลี
วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๐๐ เวลา ๘.๑๕ น.

(คนตรี)

(เสียงส่งศรีร้องให้คนอื่น)

โกรสร	คุณส่งศรี คุณยังไม่หายกลัวอดีตหรือ ที่จริง ผมไม่อยากจะให้คุณเข้ามาเห็นศพเลย
	คุณพรรณี คุณพาเข้ามาทำไม
พรรณี	คุณส่งศรีขอร้องค่ะ
โกรสร	คุณมีอะไรจะบอกผมใช่ไหมครับ คุณส่งศรี
ส่งศรี	เปล่าค่ะ ตีฉัน...เอ้อ...ตีฉัน...เป็นห่วง
โกรสร	ห่วงอะไรครับ ห่วงศพนั่นใช่ไหม
ส่งศรี	เปล่าค่ะ ตีฉัน...เอ้อ...เอ้อ...(มองดูรอบตัว)
โกรสร	คุณมองหาอะไรกันครับ
ส่งศรี	ตีฉัน...เอ้อ...เอ้อ นี่คุณไม่พบใครเลยหรือคะ
โกรสร	เราพบแค่ศพ คุณคงรู้จักดี
ส่งศรี	ค่ะ รู้จัก
โกรสร	เมื่อกี้คุณกำลังมองหาคนร้ายใช่ไหม
ส่งศรี	ไม่มีใครอยู่ในห้องนี้เลยใช่ไหม
โกรสร	ไม่มีเลย มีแค่ศพในอ่างน้ำ
ส่งศรี	ค่ะ...ในอ่างน้ำ
โกรสร	คุณรู้หรือว่า ศพอยู่ในอ่างน้ำ (ถามสวนขึ้นทันที)

- สงศรี (รีบแก้ตัว) ปละ...เปล่าค่ะ เอ๊ะ นี่ไม่มีใครอยู่ในห้องนี้จริง ๆ หรือคะนี่
- ไกรสร คุณว่าควรจะมีใครเล่า
- สงศรี คิฉิน...เออ...ไม่ทราบค่ะ แต่ คิฉินอุ่นไปหมดแล้ว...ใจคอเป็นอะไรไปก็ไม่ทราบค่ะ
อย่าถือคิฉินเสียนะคะ
- ไกรสร คุณไปรดไปนั่งพักที่เก้าอี้ให้นั่งสบาย ไม่มีอะไรหรอกครับ ทำใจให้ทีน่อย
เดี๋ยวสมองก็โปร่ง คุณนั่งเฉย ๆ อย่าคิดอะไรมาก แล้วก็ไม่ต้องมองศพ ผมจะ
ขอคนอะไรก็ช่วยตนเองสักประเดี๋ยว

(เสียงฝีเท้า เสียงเปิดฝักลิ้นชัก เสียงเปิดปิดตู้ เสียงเลื่อนเก้าอี้ เสียงรื้อของ
เช่น รื้อหนังสือทิ้งลงกับพื้น ไกรสรหันไปช่วย พอไหวว่ากำลังรื้ออะไร นึกหาคำพูด
เอาเอง สักครู่เขาหันมาทางบอย)

- ไกรสร นี่ บอย ลื้อเคยเห็นไอ้ใหม่ อินเคียนคลับ
- บอย อ้อ นั่นผู้จัดการ เคยไข่ออกกำลังกายครับ
- ไกรสร ถูกแล้ว เขาเรียก/ว่า อินเคียนคลับ ลื้อเห็นมันเคยอยู่ที่ไหน
- บอย ก็อยู่ในลิ้นชักตู้เครื่องกีฬานั้นแหละครับ
- ไกรสร ลิ้นชักที่อ้าวเปิดนี้ไซ้ใหม่
- บอย ครับ นั่นแหละ
- ไกรสร คุณว่องไวเคยวางทิ้งข้างนอก
- บอย ไม่เคยครับ คุณท่านเล่นเสร็จ ก็เก็บทันทีครับ
- ไกรสร มันก็นอนอยู่เรียบร้อยทีในลิ้นชัก ไม่แสดงว่า ได้มีการหยิบออกมา แต่คนค้ายที่
ไหวพริบดี อาจเก็บไว้อย่างมีระเบียบก็ได้ ขอเวลาผมทนนอยนะครับ คุณสงศรี
คุณยังไม่ต้องระบึกได้ว่า ใครเป็นคนร้าย ให้ผมตทหลักฐานให้เรียบร้อยเสียก่อน
ผมก็พอจะเดาได้เหมือนกันว่าใคร
- สงศรี ไร้คะ (ตื่นเต้น วิทก) ใครคะ ใครคะเป็นคนร้าย (เสียงไกล)

ไกรสร อย่าให้ผมพูดถึงว่า เคยารูปคดีจะเสีย แต่ผมรู้แล้วว่าใคร หลัถกานที่ผมกำลังหา
นี่ เป็นเพียงส่วนประกอบคดีเท่านั้น

สงศรี คุณสารวัตรจะจับตัวหรือคะ

ไกรสร จับใคร

สงศรี ก็จับคนฆ่านะซีคะ

ไกรสร คุณก็รู้ว่าผมต้องจับ บางทีคุณก็รู้ว่าผมจะจับใคร ใช่ไหมครับ

สงศรี ก็..ไม่ทราบนี่คะ

ไกรสร คุณนั่งนิ่ง ๆ ทำใจให้สบาย อย่าเคืองรอนเพราะคำถามของผม โปรดอย่าลืมว่า
คุณเป็นเจ้าของทุกข์ คุณควรจะได้คืนน้ำสีกแก้ว คุณพรรณี กรุณาจึคน้ำเย็น ๆ ให้คุณสงศรี
สีกแก้วซี..นี่ บอย ล้อมาพบกับอ้าวใหม่ ในห้องนี้ ล้อเคยเห็นไม้ท่อนที่ใส่หรือเหล็ก
ท่อน หรืออะไรที่ใช้ตีหัวคนได้บ้างไหม

บอย ก็ไม่เห็นมีนี่ครับ

ไกรสร นึกให้ดี ก็โอแบบอินเดียนคลับนี่แหละ มีอะไรอีกไหมที่ควรจะใช้ตีหัวคนได้

บอย เอ ผมก็ไม่เห็นมีอะไรอีกนี่ครับ

ไกรสร อ้าวคนทั่วห้องแล้วไม่มีอะไร เหลือในห้องน้ำห้องเดียว ล้อไปกับอ้าวหนอย

(เสียงฝีเท้าเดิน)

ไกรสร ล้อคิดว่าในห้องน้ำนี้ควรจะมีอะไรบ้างที่หลุดหายไป

บอย หลุดหายไป

ไกรสร มีอะไรบ้างล่ะที่มันไม่ได้อยู่ในที่ของมัน ราวผ้าอาดูมีเนียม..หรืออะไรทำนองนี้แหละ

บอย เกี่ยวครับ ผมคุกก่อน..เอ ก็ไปเห็นมีนี่ครับ..ไม่เห็นมีอะไรหลุดหายไปสักอย่างเกี่ยว

ไกรสร คงไม่มี อ้าวก็คิดว่าไม่มี หรือว่ามันขว้างออกไปทางหน้าต่างนั่น (ชะโงกดู) ช่วยกัน
มองหน่อย! โอ้โฮ ข้างล่างสนามเป็นโคลนไปหมด หนูนี้นอนตกแทบทุกวัน..เห็นอะไร
บ้างไหม..คงจะกองลงไปหาข้างล่างเสียก็ไม่รู้

- บอย มั่นสนามว่าง ๆ ไม้ครับ ผมไม่เห็นมีอะไรสักนิดเดียว
- ไกรสร อ้อ ไม่มีอะไรสักนิดเดียว เคยมาก่อน ล้อเห็นอะไรไหม นั่นมันเหมือนรอยเท้าคนที่ชอบสนามนั่นนะ เอ๊ะ ท่อขั้วริมหน้าต่างนี่ล้อคิดว่า ล้อปีนลงไปไถ่ไหม...นั่น รอยโคลนใหม่...ไถ่การแล้ว...ออกไปกันเถอะ...เอ๊ะ เคยมาก่อน ทองน้ำนี่ล้อเป็นคนทำความสะอาดไถ่ไหม
- บอย ไซ้ครับ
- ไกรสร นั่นผ้าหมอน้ำสำหรับล้างขั้ว ทำไม่ถึงปีดไม่สนิท มันเปียกอยู่ข้างหนึ่ง เห็นไหม ล้อเปิดล้างบอย ๆ หรือ
- บอย เปล่าเลยครับ ผมไม่เคยแตะต้องเลย มันไม่มีอะไรจะล้างนี่ครับ
- ไกรสร ล้างหรือ แล้วทำไมมันถึงไถ่เอียงเพลอย่างนั้นละ
- บอย เอ ก็ไม่ทราบนี่ครับ ใครมาเปิดเล่นกระมัง เปิดแล้วก็ไม่ปิดให้ตี
- ไกรสร ล้อเปิดให้อ้าวดูข้างในหน่อย
- บอย ไม่มีอะไรหรอกครับ น้ำทั้งนั้น
- ไกรสร เออ เปิดเถอะ อ้าวสั่งยังงี้ก็ทำกัแล้วกัน
- บอย ครับ ครับ

(เสียงเปิดหมอน้ำ เสียงฝากระเบื้องเคลือบกระทบตลับหม้อเคลือบ)

- บอย เอ๊ะ นี่ใครสับประคนเอาเหล็กมาใส่ไว้ในนี้
- ไกรสร เหล็กหรือ (เข้าไปดู) โทน อ้าวดูดี ไถ่การ ..คันเกือบแย..อยู่นี่เอง...(หยิบขึ้นมาดู) นี่มันเหล็กอะไร ทาคามสีเขียว...ล้อเปิดหมอน้ำเสียให้ตี แล้วอย่าเข้ามายุ่งในทองนี้

(เสียงฝีเท้าไกรสรเดินออกมาข้างนอก)

- หลวงเทพ อะไรนั่น เหล็กอะไรกัน
- ไกรสร โอ้ นี่แหละครับที่มันใช้เป็นเครื่องมือฆ่า ผมบอกแล้วไถ่มาละ ว่ายังงี้ ๆ มันก็ต้องทิ้งอาวุธไว้ที่นี่

นรา คุณสันนิษฐานได้เก่งมาก นี่ได้มาจากไหน

โกธรสร ในหมอน้ำค้างขวม

นรา เหล็กอะไร ไหนขอชมคุณ

โกธรสร (ยื่นให้) คุณช่วยดูซิว่า มันค้ำอะไร

นรา เอ๊ะ...

โกธรสร อะไร คุณรู้หรือ

นรา เปล่า

โกธรสร เห็นร่องเอ๊ะ คิดว่าเคยเห็น คุณไม่เคยเห็นเคยหรือเหล็กท่อนนี้

นรา (อย่างอึกอัก) ไม่..ไม่เคยเห็นแน่

โกธรสร แต่พอจะบอกได้ไหมว่า มันเหล็กอะไร

นรา ผมคิดว่า..เออ..ผมคิดว่า ..เป็นก้านหมื่นของกัญแจบอกที่ใช้ซ่อมรถยนต์

โกธรสร ก้านกัญแจบอก เห็นจะจริงของคุณ ไอ้สี่เชียวนี้คงจะทาไว้ให้เข้าคู่กัน
เป็นเครื่องหมายไม่ให้กระจายไปอยู่ที่อื่น

นรา คริบ ก็เห็นจะเป็นเช่นนั้น

โกธรสร มันคงจะใช้ก้านกัญแจบอ้นี่ค้ำบับ โป่งเดียวสลับเตย เสรีฉลุไว้ก็ลากเข้าห้องน้ำ

หลวงเทพ โค้ดหลักถานอย่างนี้ พอจะรู้หรือยังว่าใคร

โกธรสร ผมยังพูดอะไรไม่ได้ แต่ผมพอจะรู้แล้วว่า ใครเป็นตัวการ

หลวงเทพ บอกผมได้ไหมว่า ใคร

โกธรสร (หัวเราะ) คุณหลวงรีบร้อนเกินไปเสียแล้ว อีกนิดเดียวเท่านั้นผมก็แดงได้ว่า
ใครเป็นผู้ร้ายตัวการ

หลวงเทพ แปลว่า คุณรู้แล้ว